TREINEN VOOR ITALIE

November 1980. De aarde beeft in Italië. En hoe! Een uitgebreid gebied rond Napels is letterlijk verwoest, door een uiterst moordende aardbeving. De media maken alle kanalen en alle kolommen vrij om te berichten over deze tragische natuurramp. Pas enkele dagen na de vreselijke gebeurtenis wordt de omvang van de ramp duidelijk, het is verschrikkelijk. Het is net een oorlogstafereel in een barre winter. De slachtoffers zijn niet te tellen.

De internationale solidariteit manifesteert zich onmiddellijk. Overal doet men inzamelingen: dekens, kleding, etenswaren, gebruiksvoorwerpen, geneesmiddelen en caravans. Medische ploegen worden uitgezonden ter versterking van deze die de Italiaanse autoriteiten reeds ter plaatse hadden gestuurd.

In België lanceren "Liège Matin" en een ploeg van de RTBF een grote "treinactie". Het is zo dat in de volksmond wel eens gezegd wordt dat één Luikenaar op twee Italiaan is. En het is ook zo dat de uitzendingen voor de Italiaanse inwijkelingen in hun eigen taal door het Luikse omroepcentrum worden gerealiseerd.

De NMBS, door de organisatoren aangezocht om gratis vervoer ter beschikking te stellen aarzelt geen seconde. De Luxemburgse en Zwitserse spoorwegen volgen het voorbeeld en staan kosteloze doorgang toe op hun lijnen. In Italië, zeker geen probleem: de autoriteiten steunen de operatie volledig. Enkel onze grote buren, Duitsland en Frankrijk, blijven ietwat achterwege. Maar eind goed, al goed, het convooi krijgt groen licht via de Rijnvallei.

De radio is een machtig medium dat rechtstreeks binnendringt in iedere huiskamer en dat voor de goede zaak het enthousiasme kan aanwakkeren en onderhouden. Eens te meer werd dat duidelijk. De ene trein volgestouwd met hulpgoederen uit het hele land volstond niet meer. Het werden er TWEE! Op 5 december vertrokken ze vanuit Bressoux onder de schijnwerpers van de televisie en uitgewuifd door een grote menigte.

De hulpactie die uitging van de Round Table was heel wat discreter. Zij kon niet rekenen op de steun van de gesproken pers. Zij was trouwens ook op een totaal andere leest geschoeid.

De Round Table is een "Service-Club" vergelijkbaar met de Rotary-organisatie, maar voorbehouden aan personen onder de 40 jaar. In België zijn er meer dan 80 plaatselijke tafels, die op nationaal niveau als het ware gefedereerd zijn. De Round Table is lid van de WoCo, World Council, die alle clubs van deze aard verenigt. Het wereldvoorzitterschap berust momenteel bij een landgenoot.

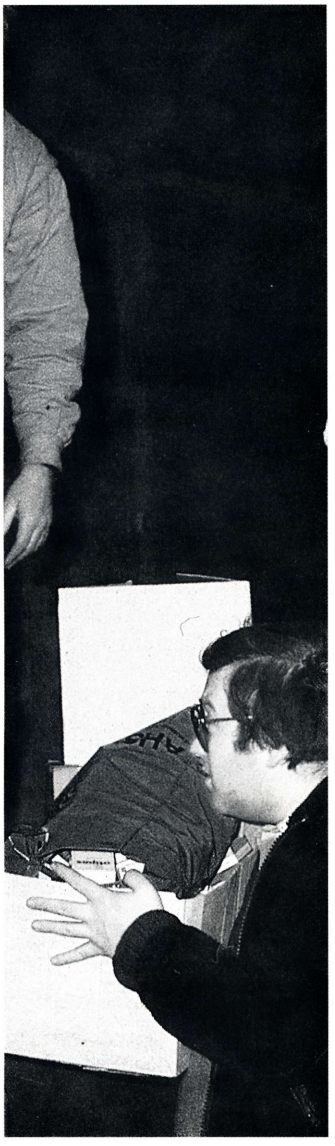
Tijdens de laatste novemberdagen, richt de nationale voorzitter van de Round Table een schrijven aan alle Belgische clubs, waarin wordt gevraagd caravans aan te kopen voor de Italiaanse daklozen. In de veronderstelling dat een paar clubs er niet zouden in slagen werd gehoopt op een minimum van 60 caravans, 80 in het beste geval. Een menslievend gebaar dat deze clubs, die zich meestal op plaatselijk vlak verdienstelijk maken, een nieuwe dimensie geeft.

Het nationaal secretariaat contacteert de NMBS die ook in dat geval het gratis vervoer aanbiedt. Nu moet deze nationale actie nog practisch georganiseerd worden. Enkele "tafelgenoten" nemen de zaak op zich. Eén van hen vraagt aan zijn vaste vervoerder een helpende hand. De heer Ambrogio van Italiaanse afkomst en leider van Welltransport, is meer dan gelukkig iets concreets te kunnen doen voor zijn getroffen landgenoten. De caravans worden bij hem afgeleverd, hij zal zorgen voor het laden op de spoorwagens en de verzending. Van aanpak gesproken!

De heer Ambrogio beschikt wel over een serieuze troefkaart: hij werkt regelmatig met het spoor en heeft een uitgebreide terminal te Muizen, waar hij regelmatig volledige containertreinen ontvangt die hij lost met een krachtig behandelingsvoertuig.

Het is 5 december. Nu nog even practisch zijn: de vertrekdatum vaststellen, de reisweg, de keuze van de spoorwagens enz... Vergadering bij de NMBS-handelsvertegenwoordiger te Brussel.

Eerste nieuws: er zijn geen 60 of 80 caravans, maar wel 100! Jawel, alle verwachtingen zijn overtroffen. Er zal dus meer zijn dan één volledige trein. Maar analyseren we het probleem. Hoeveel weegt een caravan! Heel weinig in vergelijking tot het volume. Het is dus overbodig zware wagens met draaistellen aan te wenden. Platte met twee assen zijn zeker goed.

Opletten evenwel voor het volume: het konvooi moet heelhuids ter plaatse komen. Dus het laadprofiel in acht nemen. Men kan het vervoer zeker niet onder buitengewoon regime afhandelen. Men zal zich beperken tot kleine caravans, voor drie of vier personen. Zoals oorspronkelijk vooropgesteld.

Bestemming van de trein? Na wat over en weer gepraat met de Italiaanse ambassade en de algemeen vertegenwoordiger van de FS te Brussel wordt de bestemming Caserta. Het Italiaanse leger zal aldaar voor het lossen instaan. De ambassade zal ook een getroffen dorp van 3 à 400 inwoners uitkiezen dat gedurende vijf jaar zal gesteund worden door de Belgische Round Table. Indien nodig zal de steun zelfs tot aan de heropbouw doorgaan.

Alle nodige informatie is nu samengebracht: de NMBS kan de wagens verzamelen, de reisweg uitstippelen en het stel op 12 december te Muizen op het aansluitspoor aanbieden. De tafelgenoten van hun kant werken onverdroten voort om de uitvoerformaliteiten te regelen, en om iedere caravan nog van vaatwerk, keukengerei, verwarming en etenswaren te voorzien. Ze stellen ook nog een "aanvoerplan" op om de caravans naar Muizen te brengen, derwijze dat de terminal niet overrompeld wordt. Op het laatste moment daagt er nog iemand op, die op eigen initiatief reeds caravans heeft verstuurd via de weg en via het spoor vanuit Bressoux en Brussel T.T. Hij heeft haast, maar is steeds bereid indien nodig, nog enkele caravans aan het Ronde Tafelkonvooi toe te voegen.

En zo gaat het maar door. Op 10 december bijvoorbeeld maakt men volgend bestek op:

1) de trein zal samengesteld zijn uit 40 wagens;
2) hij spoort naar Italië via Duitsland, dat eveneens gratis verkeer verleent;
3) 15 caravans komen vanuit Bergen, reeds op wagens geladen. Mooi initiatief dat een riem onder het hart steekt van de vrijwilligers te Muizen;
4) een gesloten wagen wordt toegevoegd, geladen met verwarmingsapparaten en andere levensnoodzakelijke voorwerpen;
5) de club uit Herstal heeft geen caravans gekocht, maar werfbarakken die gedemonteerd opgestuurd worden.

Van een reuze organisatie gesproken. Iedereen wedijvert met verbeelding en gezond verstand om de meest realistische en practische oplossing te vinden.
Zaterdag 13, vanaf 8 uur is het een drukte van jewelste te Muizen. De trein vertrekt de maandag, met twee begeleiders. De Italiaanse tafelgenoten zullen ter plaatse de actie verder coördineren.
Dat alles gebeurde zonder grote ruchtbaarheid en in een geest van menslievendheid. Dat mag toch wel even gezegd. Mooi zo.

